مفلس در امت من کسی است که روز قیامت با انبوهی از (اعمال نیک، مانند) نماز و روزه و زکات حاضر می شود، ولی فلانی را دشنام داده و به آن یکی تهمت زده و مالِ این را خورده و خونِ آن یکی را ریخته و فلانی را زده است. لذا از نیکی هایش به هریک از اینها داده می شود.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَتَدْرُون من الْمُفْلِس؟»: «آیا می دانید مفلس کیست؟». گفتند: از نظرِ ما مفلس کسی است که درهم و کالایی (ثروتِ نقدی و غیرنقدی) ندارد. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأتِي يَوْمَ الْقيامةِ بِصَلاةٍ وَصِيَامٍ وزَكَاةٍ، ويأتِي وقَدْ شَتَمَ هذا، وقذَف هذَا وَأَكَلَ مالَ هَذَا، وسفَكَ دَم هذَا، وَضَرَبَ هذا، فيُعْطَى هذَا مِنْ حسَنَاتِه، وهَذا مِن حسَنَاتِه، فَإِنْ فَنِيَتْ حسناتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضِيَ مَا عَلَيْه، أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ علَيْه، ثُمَّ طُرِح في النَّارِ»: «مفلس در امت من کسی است که روز قیامت با انبوهی از (اعمال نیک، مانند) نماز و روزه و زکات حاضر می شود؛ ولی فلانی را دشنام داده و به آن یکی تهمت زده و مالِ این را خورده و خونِ آن یکی را ریخته و فلانی را زده است. لذا از نیکی هایش به هریک از اینها داده می شود و اگر نیکی هایش پیش از ادای بدهی هایش تمام شد، از بدی های آنان کسر می گردد و به حسابِ او منظور می شود و سپس او را در آتشِ دوزخ می اندازند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از صحابه رضی الله عنهم سوال می کند: «آیا می دانید مفلس کیست؟». و آنها در پاسخ، تعریفی از مفلس ارائه می دهند که در بین مردم رواج داشته و معروف است؛ مفلس را فقیری معرفی می کنند که نقدینگی و کالایی در اختیار ندارد. بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنها خبر می دهد، مفلس در این امت کسی است که در روز قیامت با نیکی های زیاد و اعمال نیک و صالح فراوانی چون نماز و روزه و زکات درحالی حاضر می شود که فلانی را دشنام داده و فلانی را زده و مال یکی را گرفته و به آن یکی تهمت زده و خون دیگری را ریخته است؛ و مردم خواهان رسیدن به حق خود در این موارد هستند؛ و حقی را که در دنیا به آن نرسیدند در آخرت طلب می کنند؛ به این ترتیب به نفع آنها از وی قصاص می گیرند. و هریک از این افراد که حقی بر گردن او دارند، به میزان طلبی که دارد، از نیکی های وی برمی دارد؛ در این میان اگر نیکی های وی تمام شود، از گناهان طلبکاران برداشته شده و بر دوش او گذاشته می شود، سپس به آتش انداخته می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3165